

Tina del Solei de les Generes

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Solei de les Generes, mas Les Generes, 08279 Talamanca
Emplaçament Pista forestal Viladordis-Talamanca. Un cop creuem el riu seguim uns 3km i la trobem l'esquerra

Coordenades:

Latitud: 41.73224
Longitud: 1.89577
UTM Est (X): 408167
UTM Nord (Y): 4620637

Classificació

Número de fitxa 08277-12
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La vegetació hi creix per tots costats malmetent l'estructura. Convindria una neteja.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 613-I
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00006
Autoria de la fitxa Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa: dj., 10/05/2007 - 02:00

Descripció

La construcció és constituïda per una tina i una barraca que s'han construït aprofitant el desnivell d'un bancal. La planta de la tina és circular. La part inferior dels seus murs és feta amb pedra ben carejada i amorterada i la part superior, amb pedra sense material d'unió. El dipòsit és recobert de rajoles de ceràmica envernissada lleugerament corbades i l'obertura superior del dipòsit, on es recolzaria el brescat, està tapada amb peces ceràmiques amorterades on, al centre, hi ha una obertura de forma quadrada de 85 cm de costat. L'entrada a la tina, de la qual manca la llinda, està feta amb els dos muntants verticals. Existeixen tres finestres de petites dimensions, totes elles a la mateixa alçada. S'han perdut la part superior dels murs i la totalitat de la coberta. El broc es localitza al cantó sud del dipòsit a 2 metres de l'entrada a la barraca, i queda emmarcat en un rectangle a 45 cm a l'interior del mur. La barraca, molt pròxima a la tina, presenta l'entrada quasi perpendicular a l'eix del broc. L'espai des del broc fins a l'esmentada entrada queda plena de pedres fins a una alçada d'1,40 m. AADD (2005:176) Planta: circular Orientació: Nord-Est Porta (alçada x amplada): 0cm x 82 cm Diàmetre interior: 215 cm Alçada del dipòsit: 240 cm Volum en litres: 8.700 Gruix de les parets: 43 cm Rajoles: 39'5 cm x 39'5 cm Conservació de les parets: deteriorades Conservació del sostre: desaparegut Conservació de les rajoles: bé AADD (2005:178)

Observacions:

L'accés és complicat, doncs queda a l'altre costat de la riera de Sant Esteve i cal creuar-la tot baixant un fort desnivell.

Història

El recipient fonamental per a l'elaboració del vi al Bages a partir del segle XVII era la tina. A l'edat mitjana la verema era xafada en un recipient de fusta que es coneixia amb el nom de follador i el most s'abocava després en un cup de fusta on es fermentava. L'evolució va portar a la construcció de cups o tines de pedra. Eren rodones o quadrades, fetes amb pedra i morter de calç i impermeabilitzades amb cairons o grans rajoles envernissades de color rogenc. Les tines enmig de les vinyes són la mostra més viva del passat vitivinícola de la comarca del Bages. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, fet que farà proliferar la construcció d'aquest tipus d'estructures de tipus rural. La dificultat de transportar la verema per camins de bast, és a dir, per camins on només passava un animal, i la mateixa escassetat d'animals, determinà la localització de les tines. Tenir la tina a casa era l'opció més lògica en els pobles del pla, on les distàncies eren petites i els camins més bons permetien transportar la verema fins a casa. La problemàtica es presentava en llocs com el terme de Talamanca, d'orografia accidentada, d'hàbitat dispers, i amb camins dolents i enfilats que feien la distància entre la vinya i la casa més llarga. Una opció davant d'això doncs, consistia a construir la tina a tocar del mas principal, mentre que l'altre opció fou construir la tina a la mateixa vinya, de manera que, quan es veremava el raïm, anava directe a la tina. Amb la fil·loxera i el progressiu abandonament del camp a principis del segle XX, aquestes tines entren en desús. BALLBÈ (1993:7) Les tines enmig de les vinyes responen a un fenomen exclusiu de les Valls del Montcau. Cap altra comarca vitícola de Catalunya gaudeix d'aquest tret específic. Sembla ser que aquesta tina seria explotada pel mas Les Generes, propietat que tenia una gran extensió de conreu de vinya als segles XVIII i XIX.

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet. BALLBÈ, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

